

l'entrevista | JOSE G. NAVARRO

«A ser bona novel·lista, també se n'aprèn»

Sant Adrià de Besòs

● -D'on li ve aquesta afició a escriure?

-«Fa uns anys, una vivència personal em va fer venir ganes d'escriure, d'expressar el que llavors sentia. Em vaig adonar que necessitava unes directrius i vaig anar a un taller d'escriptura a Gràcia. Hi ha genis que saben plasmar el que senten, però la gent corrent com jo necessita una formació. A ser bona novel·lista, també se n'aprèn.»

-La seva feina a l'ambulatori de Sant Adrià l'inspira?

-«Va inspirar la meua primera obra, *Yo no soy tuya*. Com a radiòloga, veig un bon nombre de casos de violència domèstica, de dones -i també d'homes- que ens arriben amb alguna part del cos trencada per haver rebut una pallissa. Treballar de metgessa en un ambulatori et posa en contacte amb molta gent i amb molta experiència vital, aportacions, algunes molt interessants, en la faceta literària.»

-És una forma personal de donar veu a qui pateix aquesta xacra social?

-«Aquesta és una manera d'entendre una part de la meua feina com a escriptora, però jo no m'ho vaig plantejar així. Els que escrivim ho fem perquè sentim la necessitat de fer-ho, i en el meu cas és més per motius íntims i personals que no pas per motius altruistes o per explicar sentiments o aspectes de la vida dels altres.»

-Què trobem a *Nosotras y ellos*. *Seducir en Barcelona*?

-«És una mirada actual sobre la dona. L'obra està protagonitzada per quatre dones en edats compreses entre els 20 i els 50 anys i parlo sobre el que cada una d'elles busca a la vida, sobre les seves inquietuds i sobre què es troben en una Barcelona contemporània, la ciutat que ara sembla estar de moda a Europa.»

CARMEN LAFAY

Metgessa i escriptora

Carmen Lafay presenta aquest dijous al teatre del Centre Moral de Gràcia l'obra finalista del IV Premi Delta de novel·la, *Nosotras y ellos*. De ser una escriptora aficionada, ha passat a tenir un «bon futur» com a novel·lista, segons li va augurar un dia l'escriptor Arturo Pérez Reverte.

-Té algun element autobiogràfic?

-«Una novel·la sempre té alguna cosa autobiogràfica, encara que no tingui res a veure amb el seu autor. Amb tot, llevat d'alguns petits detalls o anècdotes, en les

obres que he escrit apareixen molts personatges i no pot ser que tots se t'assemblin.»

-Què ofereix aquest llibre al lector masculí?

-«Com que l'obra és una visió del món femení, a l'home li pot ser molt útil. Ell sempre diu que la dona és rara i complicada i amb aquest llibre pot aprendre una mica sobre el que pensen dones de diferents edats i de diferents estrats socials.»

-La seva visió arriba a trencar algun dels mites que hi ha sobre la dona?

-«Actualment un cert tipus de dona s'ha espavilat i vol ser representada de moltes maneres. De forma paral·lela, el llibre fa referència a temes d'actualitat com la immigració, el món laboral femení o el cas d'aquelles dones solteres sense parella que volen tenir un fill.»

-L'editorial compara l'obra amb el que va fer Helen Fielding amb *El diari de Bridget Jones*.

-«Tot i que en el meu cas crec que es fa un aprofundiment molt més intens de la psicologia femenina, totes dues obres tractem els temes en clau d'humor. Així s'aconsegueix que el llibre sigui entretingut, que és com ha de ser un llibre a més d'estar ben escrit.»

-Quins altres temes ha tractat en els seus textos?

-«Espero publicar una novel·la de misteri que parla de la superficialitat d'aquells que viuen de forma molt materialista i també estic reescriuint l'obra que li vaig dedicar a l'escriptor Arturo Pérez Reverte.»

-Com és això?

-«L'admiro molt, sobretot com a periodista. Li vaig escriure un llibre dedicat, positiu i crític a la vegada.»

-Quin projecte té ara entre mans?

-«Estic preparant una novel·la històrica sobre l'Espanya de l'Andalus.»